Cutremurile din 1940 si 1977

Bulevardele Bratianu si Take Ionescu (dupa 1947, Balcescu si Magheru)

- Au constituit avangarda constructiilor moderniste ale anilor '30-'40 ai secolului trecut.
- In locul caselor inconjurate de gradini generoase cu verdeata, au aparut imobile inalte, neobisnuite pentru Bucuresti din acea epoca.
- Calea Victoriei ramanea o artera importanta, bulevardul ce lega Piata Bratianu (Universitatii) de Piata Lascar Catargiu (Romana) era si el, brusc, "la moda".

Apartamente elegante,forme geometrice simple, dar rafinate,tramvaie, trasuri si masini compuneau peisajul Bucurestilor moderni. Au urmat apoi cutremurul din 1940, cand s-a prabusit imobilul Carlton

BLOCUL DUNAREA era o constructie modernista situata intre acum disparuta biserica Enei si Facultatea de Arhitectura, vis-a-vis de Maidanul Primariei (actualul amplasament al Teatrului National).

Blocul Dunarea (st.) si Biserica Enei in 1939, pozate de pe actuala esplanada a TNB.

Dupa 1977, locul vechiului bloc Dunarea a fost luat de altul nou, mult mai urat si mult mai mare. Toate cladirile vechi de pe strada Biserica Enei au fost demolate (inclusiv Baia Centrala) pentru a se ridica noul bloc.

"Dunarea" nu mai putea fi salvata, era mult prea subreda, asa ca reconstructia pe vechea structura a fost exclusa.

Partea stanga a cladirii vechi s-a prabusit pe 4 martie 1977.

Dupa ce a fost indepartat molozul, s-a trecut la dezasamblarea a ceea ce mai ramasese din blocul Dunarea. S-a trecut apoi si la demolarea parsiva a bisericii Enei, din ordinul Secretarului General al PCR.

Pe locul vechiului bloc si al bisericii se ridica astazi noul bloc Dunarea, o mandrie a epocii Ceausescu, numai bun de pus pe el cearsafuri cu reclame si firme luminoase.

IMOBILUL DE LANGA BISERICA ITALIANA, tot pe bulevardul Bratianu (Balcescu), era o prezenta interesanta, cu o arhitectura deosebita si doua turnulete. Data din anii '20 si incepuse sa fie eclipsata de mai inaltele cladiri moderne din jurul sau.

In 1977, si-a pierdut definitiv vechiul aspect mai impunator, fatada si acoperisul suferind schimbari notabile. Turnuletele, cazute, nu au mai fost reconstruite si s-a optat pentru o varianta mai simpla.

Chiar si asa, cladirea, recent renovata, este o prezenta placuta in peisajul prafuit al Bucurestilor actuali.

Despre BLOCUL WILSON, situat la intersectia strazii omonime (actuala Dem. I. Dobrescu) cu bulevardul Bratianu (Balcescu)

Dupa cutremur, blocul Wilson nu a disparut complet, insa fatada a devenit din concava, convexa, in urma consolidarii si recompartimentarii apartamentelor.

Practic, la cutremur, fatada centrala s-a decalat cu un etaj, astfel ca dupa indepartarea molozului si reconstructie, blocul masura cu un etaj mai putin.

Noul stil al fatadei nu se imbina cu cel al partilor laterale, asa ca blocul Wilson este in prezent doar un hibrid oarecum interesant.

BLOCUL SCALA, situat la intersectia strazii C. A. Rosetti cu bulevardele Balcescu si Magheru era o reusita a scolii interbelice de arhitectura de la noi.

Blocul Scala in 1939, diverse perspective . Poza color este din 1941 .

Foarte bine proportionat, blocul arata bine din orice unghi era privit. Denumirea consacrata a primit-o de la cinematograful Scala (ulterior "Republicii"), de peste strada.

Comparatie 1949-2009.

Dupa 1977, in locul lui a aparut alt imobil, iar autoritatile comuniste au profitat si au mai demolat cateva case pe strada Rosetti, pentru a "planta" inca un bloc si acolo. Exemplu este comparatia de mai sus - numai imobilul vechi mai inalt s-a pastrat.

Comparatie 1956-2008

Pe latura dinspre bulevard, blocul Scala vechi se invecina cu o casa cocheta, sediul sindicatului "Sanitas" in interbelic. Casa a disparut intre 1956 si 1957, pentru a face loc unui bloc stalinist care "inchidea frontul de cladiri".

Zona blocului Scala in preajma anului 1960. Se vad urmele cutremurului din 1940.

Din nefericire, vechiul bloc Scala fusese construit fara a se tine cont de norme seismice.

Avariat la cutremurul din 1940(crapaturile erau vizibile, tencuiala exterioara cazuse in anumite locuri) si nereparat la timp din cauza razboiului, s-a facut praf si pulbere in 1977. Din el a ramas doar un morman de moloz.

Evident, noul bloc Scala urmeaza liniile generale ale arhitecturii utilitare si este o nulitate din punct de vedere al impresiei pe care o produce. Pare teleportat direct dintr-unul din cartierele muncitoresti.

Desi multi spun ca intre Piata Universitatii si Piata Romana se intinde bulevardul Magheru, nu este chiar corect. Concret, el incepe dupa intersectia bulevardului Balcescu cu strada C. A. Rosetti. Si pe aceasta portiune de drum au cazut imobile, in timp ce altele s-au prabusit doar partial,in cutremurului din '77.

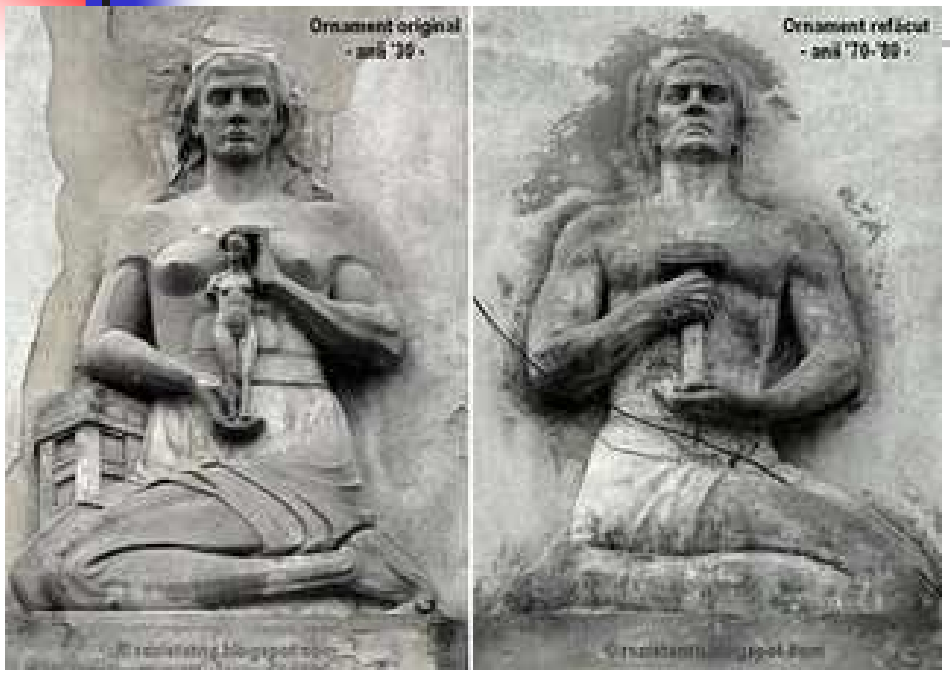
BLOCUL SIMU se gaseste in perimetrul delimitat de strazile Franklin, Anastase Simu si bulevardul Magheru. Este un imobil de mai mici dimensiuni, construit in anii '30 ai secolului trecut. Desi stilul este modernist, intervin si cateva elemente art-deco.

In seara zilei de 4 martie 1977, mai mult de jumatate din blocul Simu s-a prabusit. A ramas in picioare doar partea dreapta, dinspre strada Anastase Simu.

Surprinzator, acest imobil nu a fost demolat dupa indepartarea molozului. A fost refacut si este aproape identic cu originalul! Totusi, ochiul avizat observa ca partea dreapta (veche) este mult mai coscovita, mai imbatranita si mai degradata ca partea stanga (noua).

Elementele care fac acest bloc deosebit sunt cele doua ornamente de pe fatada principala. Doar un singur ornament original s-a pastrat, cel din dreapta, in stil art-deco. Reprezinta muza modernista a inspiratiei, care se sprijina pe blocul Simu, din care se vede doar o parte. Nu se cunoaste cum arata ornamentul original din partea stanga, nu s-a gasit nicio fotografie. Cel refacut reprezinta un sportiv in maieu si pantaloni scurti, care tine in mana un ciocan. Este o reprezentare proletara a intrecerii socialiste si a muncii. Diferenta stilistica dintre cele doua ornamente este clara.

BLOCUL CASATA se gasea la intersectia strazii Take Ionescu (fosta Nikos Beloianis inainte de 1989) cu bulevardul Magheru. Ca si blocul Scala, era o realizare modernista frumoasa si care facea cinste bulevardului avangardist. Fusese ridicat tot in anii '30.

De pe terasele acestui bloc se putea privi in gradina alaturata, impartita de doua case vechi. Respectiva gradina a devenit cunoscuta drept "Leonida", dupa blocul modernist de langa Casata (cunoscut azi drept sediu al OTV).

In anii '30, langa blocul Casata se gasea statuia lui Take Ionescu, distrusa mai apoi de comunisti. Pe locul ei este astazi gura de metrou "dinspre KFC", cum o stie majoritatea lumii. Prin anii '50, la Leonida functiona deja o terasa, pe o parte din fosta gradina. Terasa s-a extins ulterior.

Noul bloc Casata, in anul 2009.

Fireste, noul bloc Casata, de dupa 1977, ilustreaza tendintele arhitectonice ale Epocii de Aur, asadar este mult mai urat. S-au incercat acolo niste balcoane curbate pe colt, insa efectul nu e tocmai cel scontat. Pentru cunoscatori, la parter se afla in prezent localul "Everest".

La cutremurul din 1977, partea "mai inalta" din blocul Casata s-a prabusit. Desi casa in care locuise Take Ionescu era lipita de bloc, aceasta a scapat. Blocul, insa, a trebuit sa fie in totalitate demolat, intrucat partea ramasa in picioare nu mai era sigura. Pentru o scurta vreme, Leonida vecina a mai continuat sa functioneze.

Stanga sus: blocul Casata la putin timp dupa cutremur.

Comparatie intre anii '80 si prezent - zona Casata.

"La pachet" cu demolarea ramasitelor vechiului bloc Casata a venit si demolarea gradinii Leonida si a celor doua case. Pe locul lor s-a inaltat un alt bloc socialist semet. In tandem cu noul Casata, acesta a blocat accesul masinilor pe strada Take Ionescu dinspre bulevardul Magheru si a intrerupt accesul cu masina pe acolo catre Piata Lahovari. La parterul acestui bloc se gaseste astazi un restaurant McDonald's (Mac-ul din Romana).

Piata Romana cu blocul Palladio in 1952. Statuia lui Lascar Catargiu avea sa dispara in scurt timp din mijlocul pietei.
Blocul Palladio era o alta constructie de anvergura a perioadei moderniste in Capitala si depasea la inaltime Academia de Inalte Studii Comerciale si Industriale (ASE de astazi).

BLOCUL PALLADIO ar putea suna nefamiliar majoritatii bucurestenilor de astazi. Este vorba de imobilul din Piata Romana, construit in unghiul format de bulevardul Take Ionescu (Magheru) si strada Mendeleev, imobilul "cu BCR".

Blocul Palladio in 1955

In perioada comunista, la parterul blocului Palladio s-a deschis beraria "Turist", foarte cunoscuta in epoca. Astazi, in acest spatiu functioneaza BCR Cafe - Turabo.

Imobilul a fost afectat de seismul din 1977, pierzand din inaltime si necesitand o consolidare puternica. Aceasta consolidare a schimbat radical aspectul cladirii. In zilele noastre, putine lucruri mai amintesc de vechea infatisare, evident, mai inspirata. Au aparut balcoane inestetice pe partea dinspre Piata Romana, iar varful blocului pare "neterminat", deoarece cel vechi nu a mai fost refacut.

Blocul Palladio in prezent.

Imagine din anul 1959, luata din bd. Republicii (actual Regina Elisabeta).

BLOCUL ACADEMIEI se gaseste la intersectia strazii omonime cu strada Edgar Quinet si bulevardul Regina Elisabeta. In anii ’30, Capitala era in plin boom al constructiilor. Nici zona adiacenta Universitatii bucurestene nu a scapat de modernizare. Pe locul terasei cunoscuta sub denumirea de „Gradina Carpati” s-a construit in acea perioada un imobil modernist.

Acesta a dainuit in forma initiala pana in 1977, cand partea de la intersectia strazilor Academiei si Edgar Quinet s-a prabusit.

Planseele etajelor au cazut unele peste altele, iar coltul respectiv de bloc a fost distrus.

Ca si in cazurile multor imobile de pe bulevardele Balcescu-Magheru, si aici s-a reconstruit blocul dupa cutremur. Bineinteles, s-a optat nu pentru refacerea cladirii initiale, ci pentru o adaugire socialista.

Pe strada Edgar Quinet se mai pastreaza doar o „fasie” interbelica de imobil, in clara discordanta cu partea noua a cladirii.

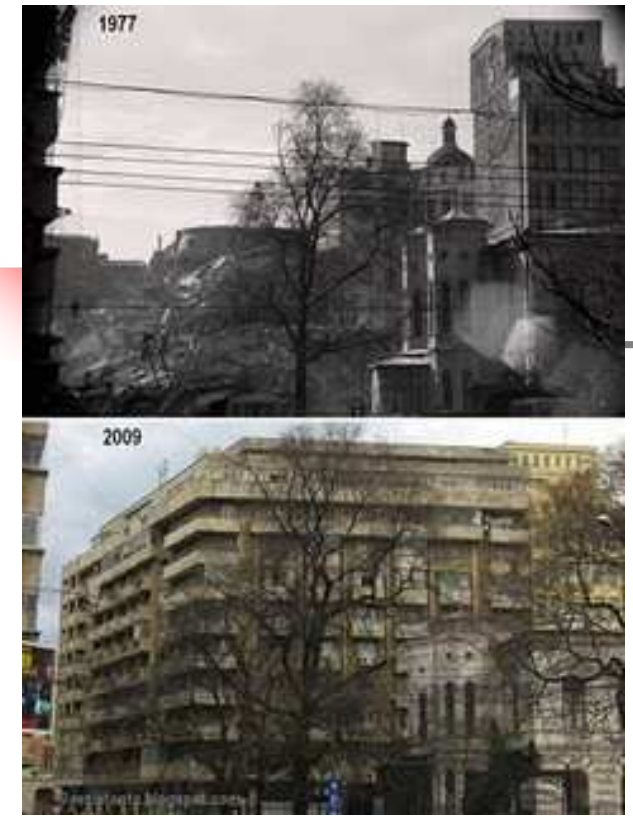
Una peste alte, din bulevard, diferenta nu este foarte mare, insa daca te apropii, nu are cum sa nu iasa in evidenta. Pana nu demult, s-a crezut ca era vorba de doua blocuri diferite acolo.

BLOCUL CONTINENTAL se afla la intersectia strazilor Gral. Ion Ghica si Colonadelor (dupa 1977, Toma Caragiu). BLOCUL GRADINITA era la intersectia strazii Gral. Ion Ghica cu strada Bibliotecii (actuala Ion Nistor). Erau lipite unul de altul, datau din anii ’30 si se incadrau perfect intre constructiile inalte din zona vecina Bisericii Ruse.

O fotografie din anii '30 infatiseaza, in dreapta, un bloc Continental nou-construit, precum si strada Colonadelor (Toma Caragiu) iesind in Piata Academiei. Se poate vedea si vechea forma a Universitatii, dinainte de bombardamentele din 1944.

Blocul Continental s-a prabusit integral pe 4 martie 1977, umpland un intreg cvartal cu moloz si praf. Din relatarile martorilor, prabusirea a inceput imediat dupa cutremur, etaj cu etaj, „cu incetinitorul”. Imobilul Gradinita vecin a cazut mult mai repede si n-a mai ramas nimic din el.

Neluarea in considerare a normelor seismice (inexistente la data constructiei) si-a spus cuvantul, din blocul Continental neramanand in picioare decat o mica parte, lipita de Palatul Creditului Funciar.

Tocmai in aceasta parte se gasea camera de zi a apartamentului marelui actor Toma Caragiu. Daca nu s-ar fi miscat din camera, ar fi fost in viata inca multi ani.

In memoria sa, strada Colonadelor a fost redenumita „Toma Caragiu”.

Noul bloc Continental, reconstruit dupa 1977 si extins si pe fostul amplasament al blocului Gradinita, are niste balcoane oribile in partile laterale, iar cladirea este un monolit anost intr-o zona atat de frumoasa precum cea a Bisericii Ruse.

BLOCUL ARGHEZI era situat la intersectia strazii cu acelasi nume (astazi Dionisie Lupu) cu strada C. A. Rosetti. Era o constructie modernista din anii ’30 de mai mici dimensiuni. Interesant e ca avea casa scarilor pe colt.

S-a prabusit tot in 1977, ne mai ramanand in picioare decat parterul. Aici a pierit familia fiicei marelui pictor si bacteriolog Ion Tuculescu.

A fost avariata si frumoasa casa de inceput de secol 20 de langa bloc, casa care ar fi putut fi usor reparata, intrucat nu suferise stricaciuni majore.

S-a optat pentru demolarea casei si construirea pe locul ei si a fostului imobil un nou bloc, de factura socialista, care nu serveste cu nimic zona, caracterizata de prezenta multor palate si constructii art-deco si moderniste.

BLOCUL LIZEANU se gaseste la intersectia Soselei Stefan cel Mare cu strada Lizeanu. A fost construit in 1962 ca parte a unui ansamblu, pe locul modestelor case care se intindeau pe atunci in lungul soselii.

In 1977, o portiune de bloc dinspre strada Viitor (prelungirea strazii Lizeanu) s-a rupt de restul cladirii si s-a aplecat inspre sosea, afundandu-se.

Comparatie 1977-2009.

Aceasta portiune nu s-a prabusit, ci a ramas suspendata asa. Motivul: la parter se afla un salon auto si pentru a face mai mult loc modelelor de vehicule se distrusese un stalp de rezistenta.

A trebuit ca portiunea prabusita partial sa fie demontata incetul cu incetul, pana la lichidarea totala. Blocul Lizeanu a ramas, asadar, mai scurt. In anii urmatori, nu a fost reconstruit nimic, iar pe locul fostei portiuni de cladire a aparut un spatiu verde.

Odata cu nebunia imobiliara de dupa anul 2000, si acest petec de pamant Liber a intrat in atentia dezvoltatorilor. Astfel, recent, locul portiunii terminale a blocului Lizeanu a fost luat de un hotel. Acesta este mai mic in inaltime ca blocul si nu acopera in intregime spatiul lasat gol, cum ar fi fost normal si estetic.

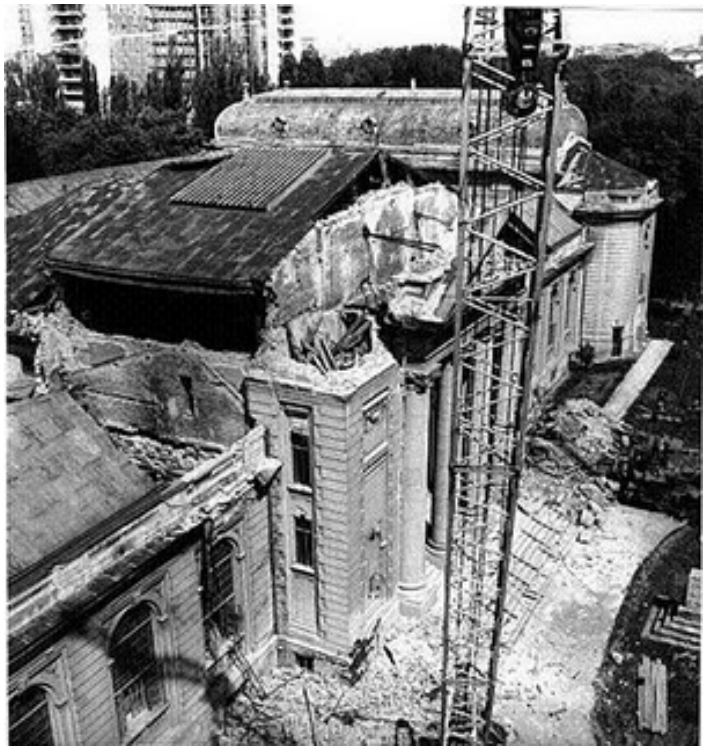

Nu numai cladiri interbelice sau din prima perioada a comunismului au fost distruse sau avariate in timpul cutremurului. FACULTATEA DE MEDICINA de pe bulevardul Eroilor Sanitari isi are sediul intr-un palat superb belle-epoque construit pe vremea Regelui Carol I.

Stanga: Facultatea de Medicina la inceput de secol 20. Dreapta: aceeasi cladire, in anii '70 .

La cutremurul din 1977, partea dinspre fronton a acoperisului s-a prabusit, fiind avariat si acoperisul corpului din stanga celui central. Din fericire, restul cladirii a ramas intacta.

Astfel, nu au fost necesare modificari ce ar fi impus, desigur, simplificari ale fatadelor, ci doar construirea unui acoperis nou. Astazi, nimic nu mai aminteste de pagubele produse de cutremur Universitatii de Medicina si Farmacie „Dr. Carol Davila”.

Si in cartierul Militari a fost un caz celebru de imobil prabusit – blocul OD16. Unul din noile blocuri de pe bulevardul Armata Poporului (actual Iuliu Maniu), din zona Pietei Veteranilor, a pierdut un tronson intreg in urma șocului seismic. Portiunea respectiva nu avea stalpi de rezistenta. In rest, constructorul furase materiale de constructie, iar betonul nu mai corespundea normelor. Era o rusine pentru autoritatile comuniste ca un bloc proletar sa fie atat de șubred. Oamenii muncii mutati in noile cartiere muncitoresti trebuiau sa aiba incredere in politicile Partidului Comunist, asa ca respectivul inginer constructor a fost inchis.

BLOCUL BELVEDERE se gasea pe strada Brezoianu nr. 7, la intersectia cu strada Domnita Anastasia. Fusese ridicat in anii ’30 si pentru perioada aceea, era o constructie foarte inalta. Proiectul initial prevedea 10 etaje, fiind apoi modificat cu aprobare la 11 etaje. Fara aprobare ulterioara, s-au mai ridicat inca 2 etaje, ajungandu-se la 13 (!). Calitatea betonului folosit la acest imobil era si ea indoielnica.

Structura blocului Belvedere era foarte ciudata: stalpii si peretii nu erau in acelasi plan, peretii erau foarte subtiri si fusesera lasate foarte mari spatii pentru usi si ferestre.

Pe 4 martie 1977, prabusirea a fost totala, imobilul fiind redus la un maldar de moloz si praf.

Pe locul fostului bloc s-a ridicat dupa 1977 unul nou, de 10 etaje, in adevaratul spirit socialist.

Desi mai sigur, in cazul noului imobil Belvedere, el potrivindu-se exact ca nuca in perete intre casele vechi negustoresti de pe strada Domnita Anastasia si Primaria Capitalei, de putin mai departe.

BLOCUL NESTOR era situat pe Calea Victoriei, oarecum vis-a-vis de Hotelul Athenee Palace (Hilton). Fusese construit in doua etape. Primul corp, ridicat la inceputul anilor ’30, includea hotelul Splendid Parc (bombardat in 1944) si borda o parte a strazii Pictor Grigorescu (disparuta), care cobora din Calea Victoriei inspre strada Luterana.

1 - primul corp Nestor este gata, Hotelul Athenee Palace avea inca vechea infatisare.
2 - Hotelul Splendid Parc.
3, 4, 5 - Nestor si Splendind Parc dupa bombardamentele din 1944.

Mai apoi, in a doua jumatate a deceniului 4, s-a ridicat si partea care a inclus cofetaria Nestor la parter. Pe locul Hotelului Splendid Parc distrus in 1944 s-a ridicat in anii ’50-’60 un bloc stalinist, ca parte a ansamblului „Piata Palatului R.P.R.”.

Cofetaria Nestor era una selecta si decorata in stilul cafenelelor interbelice cu pereti captusiti cu catifea rosie. Din nefericire, la renovarea din anii ’70 s-ar parea ca au fost taiati niste stalpi de sustinere pentru a castiga mai mult spatiu.

La cutremur in 1977, primii care s-au rupt au fost stalpii dinspre Calea Victoriei, cladirea prabusindu-se inspre strada, la fel ca portiunea din blocul de la Lizeanu, numai ca la Lizeanu prabusirea nu a fost atat de mare.

Dupa curatarea molozului, au fost demolate toate resturile de cladire care mai ramasesera din Nestor. Ceausescu avea alte planuri cu zona.

Hotelul Bucuresti si blocurile construite pe langa el.

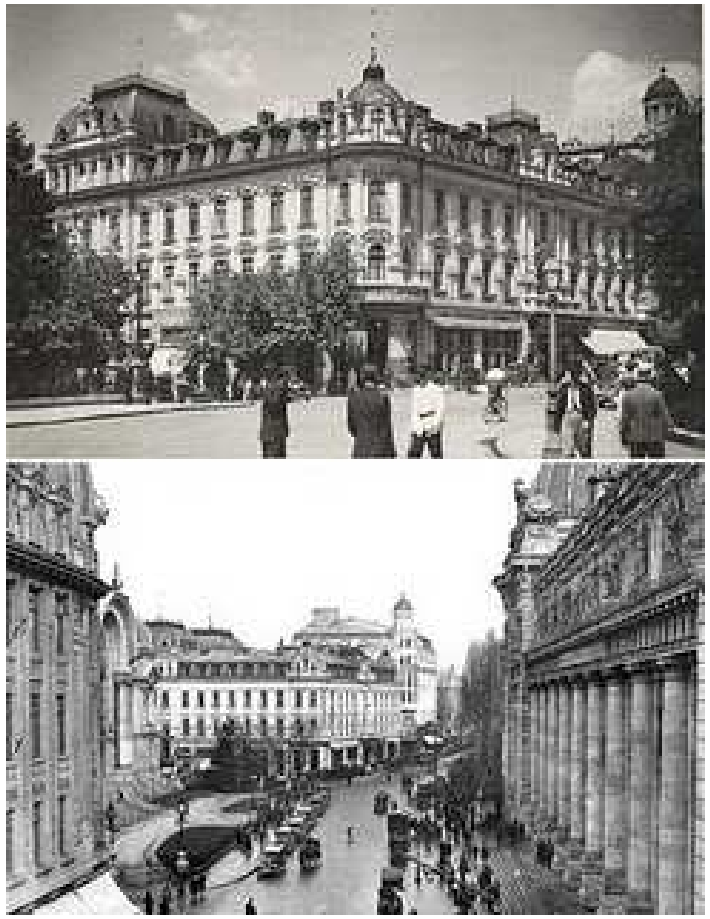

In locul fostului imobil interbelic s-a ridicat hidosul Hotel Bucuresti, un monolit masiv, intinzandu-se si pe locul caselor vechi de langa Nestor, disparute dupa 1977. La pachet, in zona au mai rasarit blocuri socialiste in locul unor imobile interbelice. Nu se stie daca si respectivele imobile vechi au cazut in ’77, dar cert este ca zona de langa Hotelul Athenee Palace si-a schimbat radical aspectul.

Recent, Hotelul Bucuresti a fost preluat de un lant hotelier din afara si s-a transformat in Hotel Radisson SAS. A fost modernizat si intr-adevar, arata mult mai bine.

HOTELUL FRANCEZ se gasea intre Palatul CEC si Magazinul Victoria, pe Calea Victoriei. Arhitectura belle-epoque si stilul pur parizian faceau din aceasta cladire o adaugire perfecta pentru partea terminala a Caii Victoriei, incadrandu-se perfect in zona respectiva. S-a numit, pe rand, Hotel de France, Hotel de Franta, Hotel Lafayette si apoi Hotelul Francez.

La Hotelul Lafayette,
pe Calea Victoriei, in interbelic.

Stanga: cuplul prezidential inspecteaza zona; dreapta: hotelul inainte de demolarea definitiva.

Desi a suportat cutremurul din 1940, frumosul palat a fost avariat la cel din 1977, prabusindu-se latura dispre intersectia strazilor Lipscani si Domnita Anastasia. Desi nu cazuse toata cladirea, s-a considerat ca este șubreda, asadar a fost golita, au fost scoase geamurile si a fost in cele din urma demolata.

In anii ce au urmat, intre Palatul CEC si Magazinul Victoria a ramas un teren viran „valorificat” abia dupa 1989, cand aici a aparut o cladire-mamut – Bucharest Financial Plaza.

Este cunoscuta pentru turnul care a stricat pur si simplu armonia zonei, asa-numitul turn Bancorex. O comparatie intre anii ’30 si prezent ne arata clar diferenta si cum, dintr-un moft al autoritatilor, o cladire superba nu a putut fi consolidata si refacuta.

BLOCUL DE LA INTERSECTIA STRAZILOR ROSETTI SI CALDERON facea parte dintr-un ansamblu de trei imobile lipite unul de celalalt, ridicate tot in anii ’30, in perioada de modernizare a Capitalei. El era cel din mijloc.

La vremea lor, cele trei blocuri au generat controversa, ele aflandu-se intr-o zona populata preponderent de case si vile foarte elegante, de inceput de secol 20. O comparatie intre anii ’30 si prezent este mai mult decat graitoare. De fapt, blocul a fost construit pe locul frumoasei case dintre celelalte doua imobile moderniste, aparute deja la acea data.

Pe 4 martie 1977, blocul median al ansamblului de la intersectia strazii C. A. Rosetti cu strada Alexandru Sahia (actuala Jean Louis Calderon) s-a prabusit in totalitate, neramanand decat o gramada de moloz in locul lui. In urma miscarii generate de socul seismic, planseele etajelor au cazut unul peste altul, strivind totul in cale.

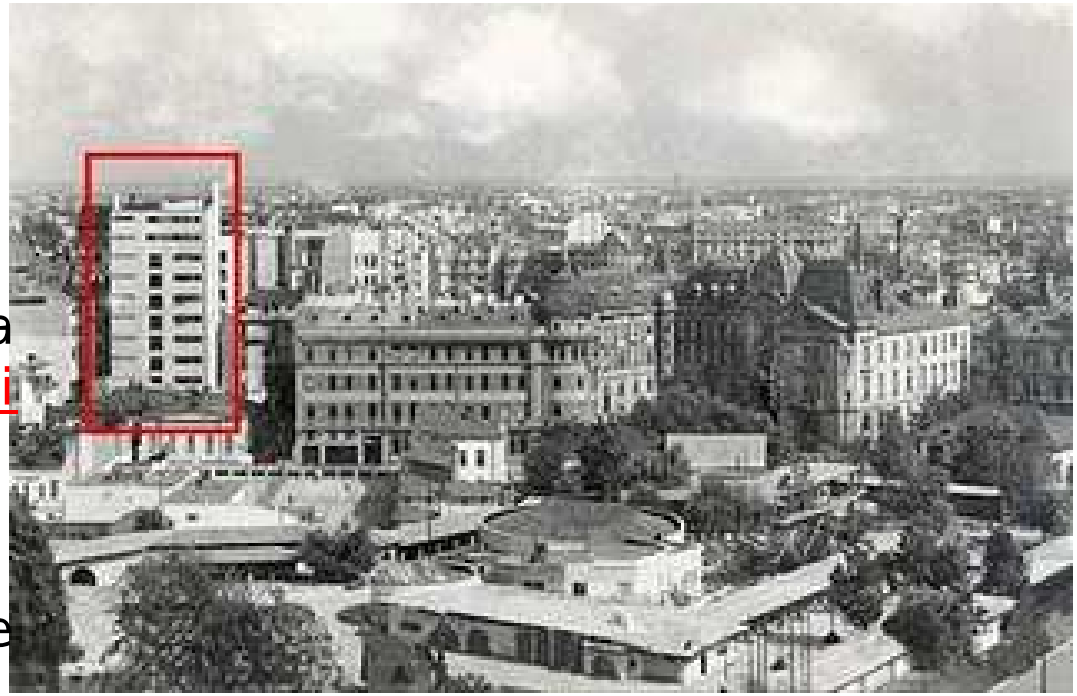
Ca si in cazul altor imobile disparute, pe locul fostului bloc interbelic a rasarit un bloc de factura socialista, care nu se distinge prin nimic. Are cam aceeasi inaltime ca predecesorul sau.

In prezent, nimic nu mai aminteste de tragedia petrecuta aici in urma cu 32 de ani, iar pentru trecatorul grabit, cele 3 blocuri par din nou un ansamblu.

BLOCUL SAHIA, numit asa dupa denumirea comunista a actualei strazi Jean Louis Calderon, se gasea in zona Universitatii, chiar in spatele Teatrului National. Era o constructie interbelica inalta, care la acea vreme oferea o panorama fantastica a intregii zone. Ulterior, cladirea a fost pusa in umbra de cladirea TNB.

Blocul Sahia apare in ilustratele din anii ’50-’60 cu Piata Universitatii, intotdeauna in spatele cladirii CEC (cu cupola), fost Minister de Razboi si in prezent un departament al Ministerului Agriculturii, de peste drum. O imagine mai clara a blocului s-a gasit intr-o poza cu prima varianta a Teatrului National comunist, inainte de remodelarea din anii ’80. Chiar si la acea data, imobilul din strada Sahia avea o vedere buna inspre Universitate.

S-a prabusit in 1977 la cutremur, nu s-a aflat daca total sau partial, cert este ca, in urma curatarii zonei, a fost rasa si o serie de case, pana inspre Piata Rosetti. S-au ridicat apoi blocuri utilitare proletare, fara identitate, culminandu-se cu blocul „Avantul”, de la Piata Rosetti. Inceputul strazii Calderon este, asadar, in zilele noastre, absolut banal. Multi nici macar nu stiu ca strada Calderon incepe de aici, strecurandu-se pe langa TNB si mergand apoi inspre strada Rosetti.

Bineinteles, au mai fost prabusiri si in alte zone ale orasului, tragedii pe care nu s-au documentat. Un exemplu este un imobil modernist din strada Colonel Poenaru Bordea (foto stanga jos), bloc prabusit pe jumatate. Strada Poenaru Bordea se intinde intre strada Apolodor si strada Gheorghe Danielopol, in zona in anii ’80 de constructia bulevardului Unirii si a noului Centru Civic. In cazul fotografiei din dreapta, este vorba tot de blocul Sahia, dupa prabusire .

Observatii

Ca o observatie generala, cele mai multe imobile cazute datau din interbelic, cand se construia dupa norme anti-prabusire germane, elaborate dupa 1900. Acestea luau in calcul doar greutatea etajelor pe verticala. Dupa seismul din 1940, putine din aceste cladiri au fost consolidate, asadar multe au fost tinte sigure in 1977. Miscarile pe verticala combinate cu cele pe orizontala au determinat un efect de forfecare, care a spulberat pur si simplu etajele.
In cazul cladirilor socialiste care au cazut, construite in anii '60, nerespectarea normelor la materialele de constructie a fost elementul-cheie al dezastrului.
Din nefericire, multe din cladirile construite in timpul boom-ului imobiliar din anii 2000 sunt mai subrede din punct de vedere al riscului seismic decat unele blocuri comuniste.
Pentru detalii mai in amanunt, cititi si comentariile de mai jos, pentru ca unii cititori au completat cu informatii foarte utile in acest context.